

finde sig i nogen særdeles Forlegenhed, dersom man afforter ham 25,000 Rd. paa det ordinaire Budget; paa et Budget af 4,030,000 Rd. kunne vi maaskee endog haabe at spare 30,000 Rd. uden at berede virkelige Forlegenheder. Gaae vi derefter til de extraordinaire Udgifter, see vi, at der er foreslaaet en Udgift paa omtrent 380,000 Rd. til Kystforsvaret, 30,000 Rd. til et militairt Arresthus i Kjøbenhavn og ca. 25,000 Rd. til en Klædemagazinbygning i Kjøbenhavn. Hvad den sidste Post angaaer, antager jeg, at der her er en saadan Mængde offentlige Bygninger, at man vel maatte kunne finde et midlertidigt passende Locale til dette Diemed. Den ærede Minister har jo selv ladet sig forlyde med, at han anseer det for en vigtig Bestræbelse at arbejde hen imod, at Beflædningen af Hæren tildeels skeer ved Hærens Mandskab selv. Der er Andre, som ønske at gaae videre, end den ærede Minister har antydet, at han kunde gaae, men saalænge det ikke er afgjort, hvad Resultatet kan blive i saa Henseende, troer jeg ikke, det er værd at bygge særlige Bygninger til Opbevaring af Klæde til Hæren. Hvad Arresthuset angaaer, kan det jo gjerne være, at der ikke er saa komfortabelt i de nuværende militaire Arrest, men i et Nar som dette, hvori Staten har vanskeligt ved at komme igjennem, troer jeg, at den godt kunde være lidt mindre galant mod dem, der overtræde de militaire Love og skulle i Fængsel af den Grund. Jeg kommer derefter til Hovedposten, nemlig Kystforsvaret. Jeg skal ikke tillade mig nogen Mening om, hvorvidt det i og for sig er rigtigt at anvende saa store Midler til dette Diemed, men det forekommer mig, at naar man seer hen til en tidligere Krigsperiode her i Landet, viser den, at det daværende Kystforsvar, der var af en lignende Indretning som den nuværende, men naturligtvis tidsvarende, af en til de Tidens Krigsredskaber svarende Beskaffenhed ikke kan siges eller paavises at have bragt nogen væsentlig Nytte for Landet. Trods dette bleve vi jo saa at sige udhungrede ved Blokader og Kapere, og mod Slutningen af Perioden blev vort halve Land besat af Tjenden. — Mod den Besættelse kunde der dengang ikke

udrettes Noget ved Kystforsvaret, og i den Henseende har Naturen ikke forandret sig; Sjælland hænger endnu sammen med Thyssland, og fra den Side er altsaa det Halve af Riget aabent, trods Alt, hvad man kan anvende til Kystforsvar. Saaledes mener jeg, at Udgifterne til dette Kystforsvar ikke maatte være saa store, at de bragte Landet til saa at sige at segne i Knæ under Byrden, men at de hellere burde opsættes endnu et Nar eller til bedre Tider, da de have kunnet undværes hidtil. Det vil dog vistnok være i den Grad utilstrækkeligt, at der vil blive mange aabne Steder, paa hvilke Tjenden kan faae Udgang til Landet, og seer jeg derfor ikke, at der kan udrettes noget Væsentligt ved, hvad her er tilfjet. Under de extraordinaire Udgifter er der anført endnu flere tildeels betydelige Udgiftsposter; men de staae i nærmere Forbindelse med det allerede tilstedeværende Søforsvar for Kjøbenhavn, og jeg finder det derfor mere betænkeligt, at foreslaae nogen Besparelse i saa Henseende. Dersom det skulde lykkes at gennemføre de af mig her nævnte Besparelser, vil det for Hæren betøbe sig til omtrent 460,000 Rd. — Endelig er der Flaaden, og her troer jeg vistnok, at man gjorde vel i foreløbig at spare en 100,000 Rd. Enhver af de Herrer har jo lagt Mærke til den — jeg kan sige i høj Grad forbausende — Aabenbaring, der er kommen til os Udenforstaaende gennem Statsrevisionens Beretning om Statsregnskabet for 1867—68. Man har bygget Skibe, som aldeles ikke svare til det oprindeligt fastsatte Formaal, hvorefter de skulde bruges til Forsvar af Overtarskstederne mellem de forskellige Landsdele. Jeg troer, at naar man gennemlæser den vidtløftige Beretning, der indeholdes i Statsrevisionens Værk, vil man finde, at dette rimeligtvis har sin Grund i, at man — vistnok i det bedste Diemed — har villet opnaae noget Andet end det, der oprindeligt fra den lovgivende Magts Side var tilfjet. Jeg troer, at man har villet forene Skibenes Brugbarhed i de indre Farvande med deres Søgaanighed, deres Dygtighed til at gaae i aaben Sø, men Resultatet er, efter hvad der nu foreligger, at de hverken ere skiftede til det ene eller til